Apelul lui Eugeniu Doga

către cetățenii Republicii, rostit în ședința din 12 septembrie a parlamentului

Azi între noi, între inimile noastre străpunse de sîrmă ghimpată, se fac baraje din tractoare, camioane, din blocuri de beton. Cineva dorește să facă iarăși din Nistru un rîu sărat de lacrimi și roșu de sînge.

Internaționaliști, care nici ei nu mai știu de unde sînt veniți, ne despart de părinți, de frați, de surori, de mormintele strămoșilor noștri.

Dar lăsați-ne odată cu frăția voastră, care ne-a furat limba maternă, care seamănă ură în familii, care a omorît mii și mii de cei mai buni gospodari, băgîndu-i ca pe dobitoace în vagoane și ducîndu-i acolo de unde nu se mai întoarce nimeni.

Ați umblat tot timpul cu «ajutoare» pentru străini, de parcă Rusia ori Ucraina nu mai au nevoie de ajutor și dragoste de feciorii lor, ori, poate, noi sîntem fără mîini, fără picioare, fără cap?

Sute și mii de ani strămoșii noștri au trăit aici, pe această vatră, aici au lucrat pămînturile, aici au crescut copii. Iar în ceas de cumpănă ei au știut să pună mîna pe arme și să apere acest pămînt.

De cîte ori cot la cot cu cazacii zaporojeni, ori cu rușii, la Plevna, moldovenii au luptat împreună pentru libertate și adevăr, ca apoi să se întoarcă la casele lor. În același timp, mulți dintre străini, urmăriți de cruzimea țarului, au găsit la noi adăpost, și-au făcut case, ne-au învățat limba, ne-au cinstit datina. Aceștia se numesc cu mîndrie și azi ruși, ucraineni.

Dar cine sînt cei care, fără a ști de unde vin și care vorbesc o limbă stîlcită, își zic «russkoiazîcinîe»?

Cunosc atît în Moldova, cît și la Moscova, Kiev, Minsk, un cu totul alt tip de oameni, care sînt mari cetățeni ai popoarelor lor.

Aceștia au apărat Casa Albă, în zilele puciului din august 1991, ca și moldovenii, Guvernul Moldovei, care din primele clipe ale loviturii de stat și-au apărat Constituția și tricolorul. În Piața Libertății din Moscova stindardul Moldovei filfîia alături de drapelul roșu-alb-albastru al Rusiei.

Pe cînd voi, liderii din Transnistria, care v-ați cocoțat în scaunele din conducere prin minciuni și amenințări, ați susținut și mai susțineți G.K.C.P.-ul, nu cumva visați că vă mai conduce Lukianov, că va reînvia Ahromeev?!

Ce apărați voi, ce mai vreți încă de la noi, țăranul nostru? Ați intrat în casele contsruite de ei, vă numiți mai civilizați, mai buni, mai harnici. Iar astăzi nu-i dați lumină, cărbune, pensie, dacă nu semnează actul de trădare, pentru a vă sprijini să faceți așa-zisa republică «Pridnestrovie», după placul și gustul vostru neostalinist. Nu vă convine nici Gorbaciov, nici Elțin, nici Snegur. Alții vă sînt dascăli, de alde Kogan, Blohin, Alksnis sau Jirinovski, care vor să ne bage în «Kișinevskaia gubernia». În Parlamentul sovietic am avut mereu în spate deputați cu mandat din partea Moldovei, dar care semănau față de poporul nostru numai ură și aveau numai pretenții imperiale. Aceștia nu au semnat apelul către congresul deputaților U.R.S.S. în care se cerea să ne fie recunoscută independența. Mai mult decît atît, în discursuri rostite la televiziunea de la Moscova s-au dedat falsificărilor, amenințărilor, urii.

Astăzi ni se hotărăște iarăși soarta, fără să ne întrebe pe noi, cei care ne-am născut aici. Iarăși vor să ne învrăjbească ca să ne mai poată smulge o bucată din trupul scumpei noastre Moldove.

ОБРАЩЕНИЕ

к населению республики Молдова Е. Дога, с которым он выступил 12 сентября в парламенте

Вы, интернационалисты, знаете как живет российский мужик? Забыли жилые заброшенные избы некогда процветающих российских деревень, одичавшие лучшие в Европе земли? Чем провинились подлинные патриоты смоленщины, тульщины, брянщины, бескрайних просторов России, что их оставили на произвол судьбы, на вымирание? Нет ли и вашей вины в том? Бы хотите и у нас продолжить то же самое? Но ведь не наша поговорка гласит, что в чужой монастырь со своим уставом не ходят.

Живите на здоровье, но не мешайте жить другим. Молитесь какому хотите богу, но страна это называется Молдова, поймите наконец. Точно также: Россия потому и Россия, что живут в ней русские. Вы говорите, что вам все равно, кто какой национальности?

Тогда почему вы с таким упорством воюете с нашим языком, нашими обычаями? По-вашему, надо все столичные города, потому что в них вас живет больше, сделать вашими республиками? А куда же вы изволите деваться нам? Посмотрите на календарь, посмотрите на часы! Время ваше ушло. Ваш бархатный сезон кончается. Не делайте глупостей. Будьте людьми! Не толкайте нас в пропасть, из которой и вы не выберетесь.

Если есть в вас хоть капля человечности, то вспомните, что высшее предназначение женщины — продолжать род человеческий. Кто же родится у женщин, которых вы призываете сидеть на рельсах перед поездом? Неужели даже к собственным потомкам у вас нет ни малейшего сострадания? Это от какого же отчаяния вы поступаете так? Нет школ, нет работы, нет хлеба? Будьте благоразумны. Не делите мир на врагов и только вас, правых, ибо мир может по-своему оценить и вас. У природы свои законы и они удивительно стройны.

Сегодня судьей может быть только конституция суверенного государства, которая учитывает интересы всех и перед которой все в одинаковом ответе. Прошу вас еще раз, успокойтесь, ибо вы такие же жертвы сталинского режима, как и мы. Вас, оторванных от своих корней, разбросанных по всему свету, превратили в миссионеров тоталитарного строя, вытравили из вас все национальное — самосознание и гордость, лишили вас родины, родного неба, возможности поклонения праху предков, а что есть человек без родины? На Луне ведь жить никто еще не собирается. А раз так, раз жить нам на этой земле, так давайте жить по-человечески!

* * *

Și un cuvînt de încheiere. Dragii mei compatrioți! Azi ca niciodată, vom fi împreună cele două maluri ale Nistrului, vom fi o singură Moldovă, o singură țară, un singur popor. Eu îmi iubesc meleagurile natale din Transnistria, și vă rog să nu le uitați niciodată, căci și acolo trăiesc moldoveni, de același neam cu noi. Cîntăm Basarabia, dar ea nu-i toată Moldova, doar o mică parte din ea. Moldova! Nu-i cuvînt mai dulce, mai mare, mai scump pentru mine, pentru noi toți. Să nu uităm nicicînd de aceasta. Vom fi împreună, vom birui!

VEȘTI DIN TRANSNISTRIA

frumos din oraș va declara o

Apreciere